

İÇİNDEKİLER

Takdîm.....	5
İmâm Tirmîzî (Rahîmehullâh).....	9
Şemâîl-i Şerîfe.....	13
1- Peygamber Efendimiz Sallallâhü Aleyhi ve Sellem'in Mübârek Vasıfları (Cism-i Şerîfleri) Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	13
2- Hâtem-i Nûbüvveti (Peygamberlik Mührü) Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	23
3- Mübârek Saçları Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	29
4- Saç ve Sakallarını Taraması Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	31
5- Saç ve Sakallarının Ağarması Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	34
6- Kinası (Saç Kinası) Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	38
7- Kühlü (Sürmesi) Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	40
8- Elbisesi Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	42
9- Yaşıyışı Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	49
10- Mestleri Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	51
11- Nalinleri (Pabuçları) Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	53
12- Hâtem-i Şerîfi (Yüzüğü-Mührü) Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	58
13- Yüzüğünü Nasıl Taktiği Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	62
14- Kılıcı Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	66
15- Zırhları Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	68
16- Miğferi Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	70
17- Sarıçı Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	72
18- İzâri Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	74
19- Yürüyüşü Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	77
20- Tülbenti Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	79
21- Oturuşu Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	80
22- Dayanarak Oturmaları Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	82
23- Zarureten Bir Kimseye Dayandıklarını Beyan Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	85
24- Yemek Yemeleri Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	87
25- Yedikleri Ekmek Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	90
26- Ekmekle Beraber Yedikleri Katıklar Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	94
27- Yemeklerden Önce ve Sonra Ellerini Yıkamaları Hakkında Hadîs-i Şerîfler.....	112

İMÂM TÎRMÎZÎ (rahimehullâh)

İmâm Tirmizî rahimehullâh Hazretleri, büyük hadîs-i şerîf âlimlerinden olup, Kütüb-i Sitte'den Sünen-i Tirmizî adı ile meşhur olan el-Câmiu's-Sahîh isimli eserin müellifidir. Şu anda Özbekistan sınırları içinde bulunan Tirmiz şehrine nisbetle Tirmizî diye bilinen bu zâtın ismi Muhammed bin İsa'dır. Künyesi Ebû İsa'dır.

İmâm Tirmizî rahimehullâh, H. 209 (M. 824) yılında Ceyhun Nehri üzerinde bulunan Tirmiz şehrinde doğdu. H. 279 (M. 892) yılında, Recep ayının on üçüncü günü pazartesi gecesi yine Tirmiz şehrinde vefat etti.

Horasan, Irak ve Hicaz bölgelerini ilim tâhsili için dolaşan İmam Tirmizî (rah.), İmâm Buhârî, Müslim ve Ebû Dâvud (r. aleyhim) gibi meşhur birçok âlimden ders aldı. Kendisinden de birçok kişi ilim almıştır.

Hafızasının kuvveti, insanlar arasında darb-i mesel olmuştu. Hafızasının ne kadar güçlü olduğunu gösteren birçok hâdise vardır. Bir gün kendisini imtihan eden bir hoca, az bilinen 40 kadar hadîs-i şerîf okumuş. İmam Tirmizî rahimehullâh bu hadîs-i şerîfleri, hemen o anda senetleriyle en ufak bir hata bile olmadan ezberinden okumuştur.

İmâm Buhârî rahimehullâh vefat ettiği zaman, âlimlerden Ömer bin Alek şöyle demiştir: "Buhârî âhirete gitti; Horasan'da ilim, hifz,

1- PEYGAMBER EFENDİMİZ SALLALLÂHÜ ALEYHİ VE SELLEM'İN MÜBAREK VASIFLARI (CİSM-İ ŞERİFLERİ) HAKKINDA HADİS-İ ŞERİFLER

١- عَنْ أَبِي إِيْمَانْ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ بِالظَّوِيلِ الْبَائِنِ وَلَا بِالْقَصِيرِ وَلَا بِالْأَيْضِنِ
الْأَمْهَقِ وَلَا بِالْأَدَمِ، وَلَا بِالْجَعْدِ الْقَطْطِ وَلَا بِالسَّبْطِ بَعْثَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى رَأْسِ
أَرْبَعِينَ سَنَةً فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى
رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحَيْتِهِ عِشْرُونَ شَعْرَةً بَيْضَاءً.

1. Enes bin Mâlik radiyallâhü anh'ten rivâyet olundu, buyurdu ki:

“Peygamberimiz sallallâhü aleyhi ve sellem, çok uzun ve çok kısa boylu değildi.¹ Mübarek bedenlerinin rengi, ne kireç gibi beyaz ve

¹ Resûl-i Ekrem sallallâhü aleyhi ve sellem Hazretlerine bakan kimse ilk görüste onu orta boylu olarak görürdü. Bir müddet bakmaya devam eden kimse ise boylarının uzuna yakın olduğuna hükmederdi. İmâm Beyhakî ve İbn-i Asâkir -rahimehumâllâh- rivâyet ederler ki: Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem her kiminle yürüse

3- PEYGAMBER EFENDİMİZ SALLALLÂHÜ ALEYHİ VE SELLEM'İN MÜBÂREK SAÇLARI HAKKINDA HADÎS-İ ŞERİFLER

١٦ - عَنْ قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:

فُلْتُ لِأَنَّسَ: كَيْفَ كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: لَمْ يَكُنْ
بِالْجَعْدِ وَلَا بِالسَّبِطِ، كَانَ يَلْتَمِعُ شَعْرُهُ سَخْمَةً أَذْنِيهِ.

16. Katâde radiyallâhü anh'ten rivâyet olundu, o dedi ki:

"Enes radiyallâhü anh'e 'Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem'in mübarek saçları nasıldı?' diye sual ettim. 'Ne kıvırcık ne de düz idi. Saçları, kulak yumuşağına kadar ulaşırıdı.' dedi."³⁰

١٧ - عَنْ أُمِّ هَانِئِ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَتْ:

قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ قَدْمَةً وَلَهُ أَرْبَعُ غَدَائِرٍ.

17. Ümmü Hânî binti Ebû Tâlib radiyallâhü anhâ'dan rivâyet olundu, o dedi ki:

"Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem bir defa Mekke-i Mükerreme'yi teşrif buyurduklarında saçlarında dört zülûf (şakaklardan sarkan saç lülesi) vardı."³¹

³⁰ Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem, saçlarını her zaman uzatmazlardı. Husûsiyle savaş zamanında başı, enseyi ve kulakların etrafını korumak için saçları uzatmak bir adet haline gelmişti. Yoksa her zaman saçları uzun olmazdı.

³¹ Saçlarının normalden uzun olması, uzun bir seferden geldiğini ifade ediyordu.

33 - PEYGAMBER EFENDİMİZ SALLALLÂHÜ ALEYHİ VE SELLEM'İN GÜZEL KOKU SÜRÜNMESİ HAKKINDA HADİS-İ ŞERİFLER¹⁷⁴

١٦٧ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:
كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُكَّةً يَتَطَبَّبُ إِلَيْهَا.

167. Enes bin Mâlik radiyallâhü anh'ten rivâyet olundu, buyurdu ki:

¹⁷⁴ Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in vücûd-ı şerîfleri, koku sürünmeksizin dahi güzel kokardı. Nitekim Ahmed bin Hanbel Hazretleri, Enes bin Mâlik radiyallâhü anh'den 'Ben, Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem'in kokusundan daha güzel ne bir misk ne de bir anber kokladım.' dediğini rivâyet etmiştir.

Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in yürüyüp geçtiği bir yoldan daha sonra başka bir kimse geçse, o kimse, Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in güzel kokularından evvelce oradan Resûlullah'ın geçtiğini bilirdi.

Utbe bin Farkat radiyallâhü anh'ın hanımı Ümmü Âsim radiyallâhtü anhâ şöyle anlattı: "Zevcim Utbe, asla güzel koku kullanmadığı halde vücutunun kokusu, bizim kokularımızdan daha güzel idi. Halk arasına çıktıgı zaman herkes 'Utbe'nin kokusu gibi güzel koku görmedik' derlerdi. Bir gün ondan, bunun sırrını sordum; 'Biz, güzel koku süründüğümüz hâlde senin kokun bizim kokumuzdan daha güzel' dedim. Buyurdu ki: 'Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem Hazretlerinin zamân-ı saâdetlerinde bir hastalığa yakalanmustüm. Resûl-i Ekrem sallallâhü aleyhi ve sellem'in huzurlarına varıp, hastalığmdan haber verdim. Peygamber Efendimiz Hazretleri, bana 'elbiselerini çıkar' buyurdular. Ben de avret mahallimi örten elbisem haricindeki elbiselerimi çıkarıp huzurlarına oturdum. Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem, mübarek ellerine tüküğünden sürüp benim sırtımı ve karnımı sıvazladılar. O anda benden o hastalığım gitti, tamamen iyileştim ve o vakit vücutumda bu güzel koku zehur etti."

Yine Ashâb-ı Kirâm, Resûl-i Ekrem Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in mübarek terlerini bir şîse içine toplayıp onu itârlarına (kokularına) karıştırırlar ve "Bundan âlâ koku, asla bulunmaz." derlerdi.

HİLYE-İ ŞERİFE

Hilye, lugatte süs ve ziynet manasına gelir. Mecaz olarak insanın vücut yapısı ve dış görünüşü manasında kullanılmıştır.

Istilahta ise Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in üstün yaratılışını, dış görünüşünü, vücut yapısını ve güzel vasıflarını anlatan manzum ve mensur eserlere Hilye-i şerîfe denilmiştir. Bunların hüsn-i hatla yazılmış levhaları için de aynı isim kullanılmıştır.

Müslümanlar, Hazret-i Ali radîyallâhü anh'ten rivâyet olunan Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in hilye-i şerîfesini levha hâlinde yazıp tezyîn etmişler, ev ve hânelerde bulundurmaya ehemmiyet vermişlerdir. Bunun her türlü musibetten muhafazaya vesile olacağı naklolanmıştır.

Hilye-i şerîfelerde umûmi olarak başta besmele-i şerîfe, ortada Hazret-i Ali Efendimiz'den rivayet olunan şemâil-i şerîfe, onun dört köşesinde Hulefâ-i Râşîdîn radîyallâhü anhüm ecmaîn'in isimleri, alt kısmında ise "Ve (Habîbim Ahmed) seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik." meâlindeki Enbiyâ Sûresi'nin 107. âyet-i kerîmesi yer almaktadır.

Hâfiż Mehmed Fehmi Efendi, Süleymaniye Kütiiphanesi, Envanter No: 616